

Tribunalul acordă Deutsche Telekom o despăgubire de aproximativ 1,8 milioane de euro cu titlu de reparare a prejudiciului pe care l-a suferit ca urmare a refuzului Comisiei Europene de a-i plăti dobânzi moratorii pentru quantumul amenzii pe care a achitat-o în mod nejustificat în contextul unei încălcări a normelor de concurență

Prin decizia din 15 octombrie 2014¹, Comisia Europeană a aplicat societății Deutsche Telekom AG o amendă de 31 070 000 de euro pentru abuz de poziție dominantă pe piața slovacă a serviciilor de telecomunicații în bandă largă, cu încălcarea articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE.

Deutsche Telekom a introdus o acțiune în anularea acestei decizii, plătind în același timp amenda la 16 ianuarie 2015. Prin Hotărârea din 13 decembrie 2018², Tribunalul a admis în parte acțiunea Deutsche Telekom și, exercitându-și competența de fond, a redus quantumul amenzii cu 12 039 019 euro. La 19 februarie 2019, Comisia a rambursat Deutsche Telekom acest quantum.

Prin scrisoarea din 28 iunie 2019 (denumită în continuare „decizia atacată”), Comisia a refuzat, în schimb, să plătească Deutsche Telekom dobânzi moratorii pentru perioada cuprinsă între data plății amenzii și data rambursării părții din amendă considerate nedatorată (denumită în continuare „perioada în cauză”).

Astfel, Deutsche Telekom a sesizat Tribunalul cu o acțiune având ca obiect anularea deciziei atacate, precum și obligarea Comisiei la plata unei despăgubiri pentru beneficiul nerealizat ca urmare a privării, în perioada în cauză, de beneficiul quantumului principal al părții din amendă plătite în mod nejustificat sau, cu titlu subsidiar, repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a refuzului Comisiei de a plăti dobânzi moratorii pentru acest quantum.

Prin hotărârea sa, Camera a șaptea extinsă a Tribunalului admite în parte acțiunea în anulare și în despăgubire a Deutsche Telekom. În acest cadru, el aduce clarificări cu privire la obligația Comisiei de a plăti dobânzi moratorii pentru partea din quantumul unei amenzi care, în urma unei hotărâri a instanței Uniunii, trebuie rambursată întreprinderii vizate.

Aprecierii Tribunalului

În primul rând, Tribunalul respinge cererea Deutsche Telekom având ca obiect despăgubirea, în temeiul răspunderii extracontractuale a Uniunii, a pretinsului său beneficiu nerealizat care ar fi fost suferit ca urmare a privării, în perioada în cauză, de beneficiul părții din amendă plătite în mod nejustificat și care ar corespunde rentabilității anuale a capitalurilor sale angajate sau costului mediu ponderat al capitalului său.

¹ Decizia C(2014) 7465 final referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 102 TFUE și al articolului 54 din Acordul privind SEE (Cazul AT.39523 – Slovak Telekom), rectificată prin Decizia C(2014) 10119 final din 16 decembrie 2014, precum și prin Decizia C(2015) 2484 final din 17 aprilie 2015.

² Hotărârea din 13 decembrie 2018, Deutsche Telekom/Comisia, [T-827/14](#) (a se vedea de asemenea [CP nr 196/18](#)).

În această privință, Tribunalul amintește că răspunderea extracontractuală a Uniunii este subordonată îndeplinirii unui ansamblu de condiții cumulative, și anume existența unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor, caracterul real al prejudiciului, precum și existența unei legături de cauzalitate între încălcare și prejudiciul suferit, ceea ce revine reclamantului să dovedească.

Or, în speță, Deutsche Telekom nu a furnizat probe concludente cu privire la caracterul real și cert al prejudiciului invocat. Mai precis, Deutsche Telekom nu a demonstrat nici că ar fi investit în mod necesar quantumul amenzii plătite în mod nejustificat în activitățile sale, nici că privarea de beneficiul quantumului menționat a determinat-o să renunțe la proiecte specifice și concrete. În acest cadru, Deutsche Telekom nu a demonstrat nici că nu ar fi dispus de fondurile necesare pentru a profita de o oportunitate de investiție.

În al doilea rând, Tribunalul examinează cererea de despăgubire formulată cu titlu subsidiar de Deutsche Telekom pentru încălcarea articolului 266 TFUE, al cărui prim paragraf prevede obligația instituțiilor al căror act este anulat printr-o hotărâre a instanței Uniunii de a lua toate măsurile impuse de executarea acestei hotărâri.

Tribunalul observă, pe de o parte, că, prin impunerea în sarcina instituțiilor a obligației de a lua toate măsurile impuse de executarea hotărârilor instanței Uniunii, articolul 266 primul paragraf TFUE conferă drepturi particularilor care au obținut câștig de cauză în fața acestei instanțe. Pe de altă parte, Tribunalul amintește că dobânzile moratorii reprezintă o componentă indispensabilă a obligației de repunere în situația anterioară care revine instituțiilor în temeiul acestei dispoziții. În cazul anulării și al reducerii unei amenzi impuse unei întreprinderi pentru încălcarea normelor de concurență, rezultă, în consecință, din această dispoziție **o obligație a Comisiei de restituire a quantumului amenzii plătite în mod nejustificat, majorat cu dobânzi moratorii.**

Tribunalul precizează că, dat fiind, pe de o parte, că reglementarea financiară aplicabilă³ prevede o creanță de restituire în beneficiul societății care a plătit cu titlu provizoriu o amendă ulterior anulată și redusă și, pe de altă parte, că anularea și reducerea quantumului amenzii efectuată de instanța Uniunii are efect retroactiv, **creanța Deutsche Telekom exista și era certă în ceea ce privește quantumul maxim al acesteia la data plății provizorii a amenzii.** Comisia era, așadar, obligată, în temeiul articolului 266 primul paragraf TFUE, să plătească dobânzi moratorii pentru partea din quantumul amenzii considerată nedatorată de Tribunal pentru toată perioadă în cauză. Această obligație urmărește despăgubirea forfetară pentru privarea de beneficiul unei creanțe legate de o întârziere obiectivă și încurajarea Comisiei să dea dovadă de o atenție deosebită cu ocazia adoptării unei decizii care presupune plata unei amenzi.

Tribunalul adaugă că, contrar celor susținute de Comisie, obligația de a plăti dobânzi moratorii nu contravine funcției disuasive a amenzilor în cauzele de concurență, în măsura în care această funcție disuasivă este în mod necesar luată în considerare de instanța Uniunii atunci când își exercită competența de fond pentru a reduce, cu efect retroactiv, quantumul unei amenzi. Pe de altă parte, funcția disuasivă a amenzilor trebuie conciliată cu principiul protecției jurisdicționale efective care figurează la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a cărui respectare este asigurată prin intermediul controlului de legalitate prevăzut la articolul 263 TFUE, completat de competența de fond cu privire la quantumul amenzii.

Tribunalul respinge și celelalte argumente invocate de Comisie.

Pe de o parte, **chiar dacă quantumul amenzii plătite de reclamantă nu a produs dobânzi în timp ce se afla în posesia Comisiei, aceasta din urmă era obligată, ca urmare a Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2018, să ramburseze reclamantei partea din quantumul amenzii considerată nedatorată, însoțită de dobânzi moratorii, fără ca articolul 90 din Regulamentul**

³ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO 2012, L 362, p. 1) și Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1).

delegat nr. 1268/2012, care se referă la recuperarea amenzilor, să împiedice acest lucru. În plus, obligația de a plăti dobânzi moratorii rezultă direct din articolul 266 primul paragraf TFUE, iar Comisia nu este abilitată să stabilească, printr-o decizie individuală, condițiile în care va plăti dobânzi moratorii în cazul anulării deciziei prin care s-a aplicat o amendă și al reducerii cuantumului acesteia.

Pe de altă parte, dobânzile datorate în speță sunt dobânzi moratorii, iar nu dobânzi compensatorii. Astfel, creanța principală a Deutsche Telekom era o creanță de restituire care era legată de plata unei amenzi care fusese efectuată cu titlu provizoriu. Această creanță exista și era certă în ceea ce privește cuantumul său maxim sau cel puțin determinabilă pe baza unor elemente obiective stabilite la data plății respective.

Ținând seama de faptul că Comisia era obligată să ramburseze Deutsche Telekom partea din amenda plătită în mod nejustificat, însoțită de dobânzi moratorii, și **că ea nu dispunea de nicio marjă de apreciere în această privință**, Tribunalul concluzionează că **refuzul de a plăti Deutsche Telekom dobânzile menționate constituie o încălcare gravă a articolului 266 primul paragraf TFUE, care dă naștere răspunderii extracontractuale a Uniunii**. Având în vedere existența unei legături directe între încălcarea constatată și prejudiciul care constă în pierderea, în perioada în cauză, a dobânzilor moratorii pentru partea din amendă plătită în mod nejustificat, Tribunalul **acordă Deutsche Telekom o despăgubire de 1 750 522,38 euro**, calculată prin aplicarea, prin analogie, a ratei prevăzute la articolul 83 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul delegat nr. 1268/2012, și anume rata utilizată de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare în luna ianuarie a anului 2015, și anume 0,05 %, majorată cu trei puncte procentuale și jumătate.

MENTIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni și zece zile de la comunicarea acesteia.

MENTIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

Textul integral al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293